

10.2.69, יום ב'

בא אצלי בבוקר שסרן. הוא רוצה שאארגן רשימה לכנסת הבאה והוא יצטרף אליה. אמרתי לו שאולי אענה בקרוב דרך העהונות לכל בוחריו רעי ואוהדיה שיודיעו לי עוד אם הם רוצים ברשימה של רמי, ואז אצטרף לרשימה במקום האחרון, כי לא אשוב עוד למעילות ממלכתיות.

אה"צ ירדהי לטבריה להחרחץ בהמי טבריה שבועים או שלושה שבועות. השתכנתי בבלי כנרת בקומה הרביעית. נסעו אחי אהרון ובן מאיר.

13.2.69, יום ה'

באו אצלי ראש עיריית טבריה, מאיר אדרי ושלושה חבריו, אליהו בן שלום מאלפי מנשה, מנשה שובן פיין גבאי - ממרוקו. המצב בעיר טוב, אין חוסר עבודה, עשו רושם שאינם מרוצים מהשלטון הנוכחי, אבל לא רציתי להכנס אחם לשיחה ממין זה.

14.2.69, יום ו'

באו אצלי לסנות ערב יצחק קוורשנו ואשתו ובנו. שוחחנו על העבר ועל מצב משקו. חברים ותיקים במושב כנרת - "הסתלקו" כבר לפני שנים אחדות; חלוי ויזרעאלי משכונת החיטנים, בכנרת המושבת אין עוד זכר. לפי דברי יצחק

הם, החימנים, עברו לרחובות ונהעשרו שם. הכריחו אותי לאכול ארוחת ערב
באולם לפטה. ירדתי עם אהרון ולוטה - ונחחרסתי. מגשו אותי בסחיאות כפים,
והחלטתי לא ללכת שמה עוד פעם. האורחים כמעט כולם בני הארץ - יש מעט חיירים
עכשיו - וכולם לפי לבושם אמידים ואיני מכיר אף איש. הרגשתי עצמי מאוד מאוד
לא בנוח - והחלטתי להמשיך לאכול אך ורק בחדרי.

16.2.69, יום א'

הגיע בא כוח M.B.C. לראיין אותי.

18.2.69, יום ב'

בא רב ריפורמי (לוויין) מרוטשטר עם חבורה נשים וגברים. דיברתי
על לסוד עברית לילדים בכל משפחה ועל משלוח נוער ללמוד בארץ.

19.2.69, יום ד'

לפנות ערב בא אצלי מר בני אורן. הביא לי חיקונים לפרקו בתולדות
המדינה על משפט אורן. אח"כ שיחה של שתי שעות וחצי על בעיות המדינה. הוא
כמעט לא חלק על דברי. ביקש להמשיך בשיחה וחזמנתיו לבוא אצלי לשדה-כוקר
לאחר שובי מטבריה.